

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010102
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716010102.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Mariána Sninského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.11.2018, v trestnej veci obž. B.. F. F. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného B.. F. F. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/12/2016 zo dňa 21.6.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného B.. F. F. vinným v bodoch I. a II. rozsudku zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona na skutkovom základe, ako je uvedený v skutkovej vete, čím mal v bode 1 spôsobiť Sociálnej poisťovni Bratislava škodu vo výške 756,65 eur a Daňovému úradu Prešov, pobočka Poprad škodu vo výške 1.263,33 teda eur, v bode 2 predstavovalo neodvedenie dane do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky sumu 12.863,73 eur.

Za to obžalovanému podľa § 277 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov a podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zákona mu zároveň uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 6 Tr. zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu obchodných spoločností na dobu 5 rokov a 8 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaný odvolanie, a to čo do výroku o vine aj čo do výroku o treste, ktoré dodatočne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad za nesprávny, pretože súd nesprávne vyhodnotil dôkazy vykonané tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, ktoré sa týkali predovšetkým subjektívnej stránky konania obžalovaného. Súd napriek návrhu na vykonanie dôkazov tieto nevykonal, rozhodol na základe neúplne zisteného skutkového stavu, čím bola porušená zásada náležite zisteného skutkového stavu, ako aj jeho právo na obhajobu. Prvostupňový súd sa nezaoberal skutočnosťou, že existujú závažné pochybnosti o zákonnosti jedného z kľúčových dôkazov, a to znaleckého posudku, ktorý okrem toho bol podľa jeho názoru neúplný. Napadnutý rozsudok považuje za nedostatočne odôvodnený

a nepreskúmateľný v časti, v ktorej sa zaoberá hodnotením dôkazov, predovšetkým týkajúcich sa znaleckého dokazovania, o ktorého zákonnosti existujú pochybnosti, ako aj v časti, kde sa súd zaoberá hodnotením jeho obhajobných tvrdení týkajúcich sa subjektívnej stránky a motívu jeho konania, pričom na základe neúplne zisteného skutkového stavu došlo aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu jeho konania. Návrhy obhajcu obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov A. E., predsedu správnej rady HK ŠKP Poprad, B. D. L.Í. a G. K. L., zamestnancov daňového úradu Prešov, pobočka Poprad, na skutočnosti týkajúce sa ustálenia skutkového stavu okresný súd zamietol, pretože išlo podľa jeho názoru o dôkazy, ktoré sa netýkali okolností podstatných pre rozhodnutie vo veci a okolností, ktoré bolo možné zistiť už skôr vykonanými dôkazmi. Ďalej vyslovil názor, že pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin neodvedenia dane a poistného je potrebné zistenie, že obžalovaná osoba ako zamestnávateľ zrážky odvodov a preddavkov na daň zo závislej činnosti skutočne a reálne vykonať mohol, teda že obžalovaná osoba mala dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie hrubých miezd pre svojich zamestnancov, čo v konkrétnom prípade, podľa jeho názoru, nebolo objektívne a spoľahlivo preukázané. Okresný súd vychádzal predovšetkým z výpovedí obžalovaného B. F. F. a svedkov G. G. E., JUDr. Tomáša Olexu, G. Š. a G. G. a z výpovede znalca B. A. D. a záverov jeho znaleckého posudku, ako aj z listinných dôkazov predložených Daňovým úradom Prešov, pobočka Poprad a Sociálnou poisťovňou, pobočka Poprad a dôkazov v podobe výpisu obchodného registra spoločnosti HK Poprad, s.r.o.. Podľa jeho názoru v danom prípade nebolo objektívne a spoľahlivo preukázané, že obžalovaná osoba mala dostatok finančných prostriedkov na vyplatenie hrubých miezd pre svojich zamestnancov. Ďalej vyslovil názor, že znalecký posudok mal vypracovať znalec zapísaný v zozname znalcov v odvetví účtovníctvo a daňovníctvo, pričom znalec, ktorý v tomto prípade vypracoval znalecký posudok, ktorý je zapísaný v zozname znalcov v odbore ekonómia a manažment, odvetvie personalistika, nebol oprávnený na vypracovanie znaleckého posudku v prejednávanej veci a preto existujú dôvodné pochybnosti o zákonnosti konania proti jeho osobe, vznesenia obvinenia, ako aj celého prípravného konania. Ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/62/2011 zo dňa 16.08.2012 vo vzťahu k trestnému činu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zákona, kde najvyšší súd konštatoval, že len samotné nespĺnenie daňovej povinnosti nenapĺňa znaky žiadneho trestného činu, nakoľko v slovenskom trestnom práve sa uplatňuje princíp zodpovednosti za zavinenie, teda princíp subjektívnej zodpovednosti. Bolo podľa jeho názoru potrebné venovať pozornosť aj tomu, aká bola celková hospodárska situácia v spoločnosti, v ktorej obžalovaný konal, či sa tento snažil nepriaznivú hospodársku situáciu spoločnosti riešiť, či bolo reálne, aby dlžobné platby boli odvedené oprávneným subjektom v inom možnom termíne, prečo nebolo podnikanie ukončené, ak bolo dlhodobé stratové a problematické a aké boli konkrétne dôvody, ktoré viedli k neodvádzaniu povinných platieb. On nikdy nekonal v úmysle porušiť akékoľvek právne povinnosti a nikdy nekonal s úmyslom zadovážiť sebe alebo inému akýkoľvek prospech. Poukazoval na to, že v danom prípade bola spoločnosť v nepriaznivej finančnej situácii, kedy obžalovaný sám z vlastných finančných prostriedkov poskytoval klubu pôžičky, aj jeho mzda za funkciu konateľa mu bola vyplácaná s niekoľkomesačným meškaním, čo potvrdzuje skutočnosť, že nekonal v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Prostriedky, ktoré mohli byť použité na daňové alebo odvodové povinnosti, boli použité na také účely, ktoré boli nevyhnutné na ďalšie fungovanie klubu. Práve výsluchmi svedkov, ktorých on navrhol vypočuť, by došlo k ustáleniu, náležitému zisteniu skutkového stavu v rozhodnom období, týkajúcom sa finančného stavu klubu a možnostiach jeho konania v rozhodnom období, ako aj v motivácii jeho konania. Nevykonaním navrhovaných dôkazov nebol náležitým spôsobom zistený skutkový stav, a to predovšetkým s poukazom na subjektívnu stránku jeho konania. Výsluchom týchto svedkov, by podľa jeho názoru vplynula tiež nutnosť doplnenia znaleckého dokazovania. Taktiež by bolo preukázané, že bez jeho zavinenia došlo k zablokovaniu prostriedkov spoločnosti HK Poprad, s.r.o., pričom ak by tieto prostriedky neboli zablokované, všetky povinnosti spoločnosti týkajúce sa daňových či odvodových povinností by boli dodržané riadne a včas. Taktiež by bolo preukázané, že on sa snažil vzniknutú situáciu aktívne riešiť tak s daňovým úradom, ako aj so sociálnou poisťovňou. On nerozhodoval o všetkých záležitostiach samostatne, pretože HK Poprad, s.r.o. nebola klasickou obchodnou spoločnosťou, bol to športový klub s určitou organizačnou štruktúrou. Jeho prvotnou úlohou bolo zastupovanie klubu vo vzťahu k vedeniu extraligy a SZLH, on, ako konateľ, musel bezodkladne riešiť okamžité platby a bežné fungovanie, napr. skutočnosť, že vodič autobusu oznámil, že ak okamžite neuhradí dlžnú sumu, nebude mať kto odviezť hráčov a družstvo na zápas a pod. K nespĺneniu daňových povinností nedošlo s motívom vyplatenia odmien sebe alebo nejakým zamestnancom, ale len z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Jeho jedinou motiváciou bolo udržanie hokeja v meste Poprad. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a v plnom rozsahu ho oslobodil alebo vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe takto podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, zistil také chyby, ktoré síce odvolaním obžalovaného vytýkané neboli, avšak ide o chyby odôvodňujúce podanie dovolania z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. poriadku, teda pre založenie rozhodnutia na dôkazoch, ktoré súdom neboli vykonané zákonným spôsobom.

Za zákonným spôsobom vykonaný dôkaz je v zmysle § 119 ods. 2 Tr. poriadku potrebné považovať všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona. Súčasťou získania dôkazu z dôkazného prostriedku podľa Trestného poriadku je aj jeho procesné zachytenie spôsobom upraveným v Trestnom poriadku. Dôkaz, ktorý takto zachytený nie je, nemožno považovať za dôkaz vykonaný zákonným spôsobom.

V predmetnej trestnej veci napadnutý rozsudok prvostupňový súd založil aj na dôkazoch, ktoré mali byť vykonané na hlavnom pojednávaní v dňoch 31.10.2016, 3.4.2017, 10.5.2017 a 30.1.2017, ale ktoré spôsobom upraveným v Trestnom poriadku zachytené neboli a tak nie je možné zistiť ich skutočný obsah.

Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vykonanom vo vyššie uvedených dňoch vyplýva, že samosudkyňa podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku rozhodla, že sa zápisnica z hlavného pojednávania vyhotoví prostredníctvom záznamového zariadenia. Do zápisnice o hlavnom pojednávaní boli následne zaznamenané len meno a priezvisko vypočutých svedkov a znalca B. D. a čas ich výsluchu, nie však obsah ich výpovedí. Rovnako samosudkyňa postupovala aj pri zaznamenávaní záverečných rečí a posledného slova na hlavnom pojednávaní dňa 21.6.2017, keď síce zaznamenala mená či procesné postavenie osôb prednášajúcich reč a čas ich prednesu, nie však obsah tohto prednesu.

Uvedená protokolácia o tom, že bol vypočutý určitý svedok a v akom čase bol vypočutý, bez zaznamenania konkrétneho obsahu jeho výpovede, nie je dostatočným dokladom o vykonaní dôkazu výsluchom svedka a o skutočnostiach, o ktorých svedok vypovedal (obdobne R 50/1969).

Je síce pravdou, že samosudkyňa k zápisniciam o hlavnom pojednávaní pripojila aj zvukový záznam z týchto pojednávanií, ten však nebol zhotovený zákonom predpísaným spôsobom. Išlo totiž len o zvukový záznam zhotovený podľa § 61a Tr. poriadku, ktorý sa vyhotovuje popri zápisnici o hlavnom pojednávaní a ktorý ani neumožňuje presnú identifikáciu vypočutých osôb. Nemôže preto nahradiť písomné zaznamenanie obsahu jednotlivých výpovedí, či iných úkonov v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku predseda senátu rozhodne opatrením o tom, či sa o hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí vyhotoví zápisnica diktovaním predsedom senátu, rýchlopisným záznamom alebo sa na vyhotovenie zápisnice použije iné vhodné záznamové zariadenie. O vyhotovovaní rýchlopisného záznamu alebo o použití iného vhodného záznamového zariadenia sa prítomní upovedomia.

Podľa § 61a Tr. poriadku hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí vykonáva dokazovanie, sa zaznamenáva aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu; záznam možno uchovávať aj iným vhodným spôsobom.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že zaznamenávanie hlavného pojednávania a verejného zasadnutia v rozsahu, v ktorom sa na ňom vykonáva dokazovanie (teda podľa § 61a Tr. poriadku), sa zaznamenáva aj popri spôsoboch uvedených v § 58 Tr. poriadku s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Nie je teda na rozhodnutí predsedu senátu, či takýto zvukový záznam podľa § 61a Tr. poriadku vyhotoví alebo nie. Prítom pokiaľ ide o iné vhodné záznamové zariadenie, jeho použitie je na rozhodnutí predsedu senátu, čo vyplýva z ustanovenia § 58 ods. 3 Tr. poriadku.

Za technické zariadenie určené na zaznamenanie zvuku podľa § 61a Tr. poriadku sa považuje diktafón, ktorý však nespĺňa parametre iného vhodného záznamového zariadenia, ktoré je definované Metodickým pokynom č. 1/2006 generálneho riaditeľa sekcie trestného práva Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k záznamu pojednávania pomocou technického zariadenia zo dňa 30.03.2006 vydaným na vykonanie záznamu pojednávania podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku v znení zákona č. 650/2005 Z. z. a ustanovení o súdnom pojednávaní podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné, krajské, špeciálny súd a vojenské súdy, pomocou technického zariadenia.

Podľa § 2 ods. 1 Metodického pokynu sa na účely tohto pokynu technickým zariadením rozumie technické zariadenie pozostávajúce z hardvérovej časti a softvérovej časti - aplikácie „Záznam súdnych pojednávanií“, v ministerstvom schválenej verzii nainštalovanej na všetkých okresných a krajských súdoch. Podľa § 2 ods. 8 Metodického pokynu sa pre účely tohto pokynu pod pojmom „poskytovateľ“ rozumie dodávateľ technického zariadenia spoločnosť AP Media s. r. o. a podľa ods. 10 už citovaného ustanovenia sa pre účely tohto pokynu pod pojmom „prijímateľ“ rozumie súd, ktorému bolo dodávateľom inštalované záznamové zariadenie. Okrem toho v § 3 Metodického pokynu sa ustanovujú odporúčania pre sudcov pri použití záznamového zariadenia ohľadne vedenia súdneho pojednávania a asistenta, ktorý obsluhuje záznamové zariadenie.

Z uvedeného je teda zrejmé, že iným vhodným záznamovým zariadením podľa § 58 ods. 3 Tr. poriadku je len zariadenie dodané spoločnosťou AP Media s. r. o., pevne zabudované v pojednávacej miestnosti súdu, obsahujúce hardvérovú a softvérovú časť - aplikáciu „Záznam súdnych pojednávanií“, ktorým bezpochyby nie je diktafón určený na zvukový záznam hlavného pojednávania podľa § 61a Tr. poriadku. Spomínaný diktafón totiž neumožňuje presnú identifikáciu osoby, ktorej prednes zachytáva, keďže len priestorovo zaznamenáva zvuk v pojednávacej miestnosti, čím ale nespĺňa podmienky určené ministerstvom spravodlivosti pre iné vhodné záznamové zariadenie tak, ako to vyplýva z vyššie uvedeného metodického pokynu.

Ak teda samosudkyňa nezabezpečila vyhotovenie zápisnice o hlavnom pojednávaní diktovaním predsedom senátu alebo ani iným vhodným záznamovým zariadením podľa vyššie uvedeného metodického pokynu a zápisnica o hlavnom pojednávaní v časti výpovedí vypočúvaných osôb a ďalších ich prednesov obsahuje len poznačenie reálneho času, v ktorom výsluch, či prednes bol realizovaný s odkazom na vyhotovenie zvukového záznamu podľa § 61a Tr. poriadku, zaznamenanie vykonaných dôkazov z formálneho hľadiska nezodpovedá zákonu.

Uvedené porušenie procesného predpisu pri zaznamenaní vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní viedlo k ich znehodnoteniu do takej miery, že nie sú použiteľné. Trestný poriadok totiž stanovuje pravidlá pre vykonávanie jednotlivých dôkazov, ktorých porušenie aj jednotlivo môže mať za následok procesnú nespôsobilosť ich použitia či už absolútnu alebo relatívnu. V súdnom konaní medzi takéto pravidlá nesporne patrí i zaznamenanie vykonania dôkazu na hlavnom pojednávaní. Preto aj porušenie tohto pravidla je nevyhnutné posudzovať a pokiaľ zaznamenanie vykonania dôkazu nedáva spoľahlivý podklad, napr. z dôvodu, že nie je zabezpečená identifikácia hovoriacich osôb a teda nie je záruka správnosti záznamu prejavu tej ktorej osoby bez možnosti overenia si správnosti jeho zachytenia, nemožno o takýto dôkaz opierať skutkové zistenia. Ani prípadný následne po skončení hlavného pojednávania vyhotovený prepis výpovedí vypočutých osôb len zo záznamu zhotoveného podľa § 61a Tr. poriadku nemôže nahradiť zákonné zaznamenanie vykonania dôkazu. Takýto prepis na rozdiel od zápisnice o hlavnom pojednávaní nie je verejnou listinou a nie je dôkazom o priebehu hlavného pojednávania a ani o obsahu výpovedí vypočutých osôb.

V predmetnej veci to znamená, že prvostupňový súd pre nesprávny postup pri zaznamenávaní dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemal dostatočný podklad pre svoje rozhodnutie a tiež že odvolací súd nemá dostatočný podklad pre preverenie skutočného obsahu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a zákonnosti ich vykonania.

Zistené pochybenie prvostupňového súdu je podstatnou chybou konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, ktorá má za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a vrátenie veci súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, že vo veci je nevyhnutné za účelom objasnenia veci vykonať opätovne dôkazy, ktorých vykonanie nebolo procesne účinným

spôsobom zaznamenané, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok aj z dôvodu uvedeného § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie.

Bude preto nutné zopakovať výsluchy svedkov C.. F. O., G.. D. K., G.. G. E., G. G. K. G. Š., pokiaľ strany budú trvať na ich osobnom výsluchu. Krajskému súdu sa potom javí vhodným vypočúť aj obhajobou navrhnutých svedkov B.. D. L., G.. K. L. K. A. E. a to za situácie, že obhajoba je treba prisvedčiť v tom, že pre objektívne a zákonné posúdenie tejto trestnej veci je potrebné zisťovať, aká bola celková hospodárska situácia v spoločnosti, v ktorej obžalovaný konal, či sa tento snažil nepriaznivú hospodársku situáciu spoločnosti riešiť, či bolo reálne, aby dlžobné platby boli odvedené oprávneným subjektom v inom možnom termíne, prečo nebolo podnikanie ukončené, ak bolo dlhodobo stratové a problematické a aké boli konkrétne dôvody, ktoré viedli k neodvádzaniu povinných daní a odvodov. A to za situácie, že za jeden ako z podstatných dôkazov vo veci bol znalecký posudok znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie personalistika.

Podľa Inštrukcie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.7/2009 zo dňa 25.3.2009 znalci zapísaní v tomto odvetví sú oprávnení vykonávať znalecké úkony za účelom metodického posúdenia dodržiavania všeobecne záväzných predpisov a znalecké dokazovanie v oblasti personalistiky a výpočtu miezd a z nich vyplývajúce činnosti, pracovnoprávne vzťahy, poistenia z pracovnoprávných vzťahov a podobne. Znalecké dokazovanie v oblasti účtovníctva a sústavy daní vykonávajú znalci z odvetvia účtovníctvo a daňovníctvo. Znalec z odvetvia personalistiky sa preto môže vyjadrovať k odvodom z miezd a iným povinným platbám, nie je však oprávnený sa vyjadrovať k dani z pridanej hodnoty. Znalec pribratý v prípravnom konaní a vypočutý na hlavnom pojednávaní v čase výsluchu ako aj v čase vypracovania znaleckého posudku nebol zapísaný v zozname znalcov pre odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo. Na takýto posudok nie je možné okrem údajov týkajúcich sa miezd a odvodov z nich prihliadať. V súčasnosti rieši otázku kompetencií znaleckých odvetví vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.228/2018 Z. z.

Aj táto skutočnosť, hoci by neboli odvolacím súdom zistené vyššie uvedené procesné chyby, by bola aj sama dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku a jeho vrátenie prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Uvedené podstatné chyby konania, spôsobujúce nepoužiteľnosť vykonaných dôkazov, bránili odvolaciemu súdu, aby vecne preskúmal napadnutý rozsudok aj z hľadiska námietok obsiahnutých v odvolaní obžalovaného. Preto, síce na podklade odvolania obžalovaného, ale bez preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V ďalšom konaní bude musieť uvedené chyby okresný súd odstrániť, vykonať v potrebnom rozsahu dokazovanie a vo veci opäť rozhodnúť.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.